

[Handelsministeren.]

hvor stor Nytte det var for os, at vi fik Kontrolloven vedtaget i nogenlunde god Tid. Hvis de Virksomheder, som her er standset, eller er under Standsnings, havde faaet Tid til at udfolde sig og andre havde faaet Tid til Start i tilsvarende Retning, saa vilde mange Mennesker efterhaanden være kommen i en slem Situation, og senere, nemlig naar Staten havde ladet Systemet udfolde sig frit, vilde der være bleven stillet store Krav til Statskassen om at hjælpe de Mennesker, der var kommet i Vanskeligheder, idet man naturligvis vilde have henvist til, at Staten havde tolereret Systemet. Det er ikke sket, og nu sker der sikkert heller ikke større Skade og Fortræd.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen spurgte mig, om Fællesforeningen af Danmarks Brugsforeninger blev forfordelt ved Tildelingen af Valutaattester til denne Virksomhed. Jeg kan hertil svare, at der selvfølgelig ikke kan være Tale om nogen Forfordeling i Henhold til de Regler, hvorefter Tildelingen finder Sted, men det er vel muligt, at Fællesforeningen for det første som Følge af stigende Omsætning nu og da tvinges til at foretage et Køb hos Importører af Varer, som Fællesforeningen ellers vilde have importeret. Det er mig for det andet ogsaa bekendt, at der har været klaget af Fællesforeningen over, at Grundlaget, hvorefter Tildelingen finder Sted, Grundlaget fra 1931, i nogen Henseende virker uretfærdigt over for Fællesforeningen for visse Varers Vedkommende. Der har været ført meget indgaaende Forhandlinger derom, og jeg har steds min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og saafremt der er Mulighed for at komme Fællesforeningen til Hjælp over for en Uretfærdighed, som af formelle Grunde hidtil har kunnet noteres, vil jeg jo haabe, at man kan faa Forholdet rettet.

Jeg skal paa Grundlag af, hvad der i øvrigt er fremført om Valutaspørgsmaalet og Valutacentralens Virksomhed, tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Det er jo et Spørgsmaal, som for Danmark i Øjeblikket er et af de allervigtigste. Valutaspørgsmaalet, og hvad dermed staar i Forbindelse, vor Handelspolitik, er særdeles aktuelt og vigtigt. Baade i og uden for denne Sal findes der aabenbart Repræsentanter for den Opfattelse, at det økonomiske System, hvorefter Danmark fører sin Samhandel med Udlandet, er af den Beskaffenhed, at det bringer vort Samfund i Vanskeligheder, Vanskeligheder, som ellers ikke vilde være til Stede, og at man derfor hur-

tigst muligt bør afløse det System, som vi nu arbejder under, med et andet System. Men spørger man saa de paagældende om, hvori dette andet System skal bestaa, faar man kun agitatorisk opsatte, taagede Svar, beregnede paa at vække Uvilje mod det nu anvendte System og mod dem, der bærer det oppe.

Mest vedholdende og mest systematisk i saa Henseende er Venstrepressen og Dagbladet „Børsen“. Begge Parter dømmer Landets Økonomi til fuldstændigt Sammenbrud under en Fortsættelse af de Importrestriktioner, vi nu har. Jeg vil antage, at de to i deres Grundlag højst forskellige Parter forfølger forskellige Maal, men jeg nærer ikke Tvivl om, at dersom deres Anstrengelser virkelig blev kronet med Held, vilde de to Parter inden længe opleve, at de Interesser, de nu repræsenterer, faktisk led et fælles Skibbrud. I en Artikel i „Fyns Tidende“ for 9. April forkynedes det, at Danmarks Erhvervsliv nu stønner under Byrden af Valutaordningen, og at de Partier, der har gennemført Valutaordningen, er enige om i Modsætning til Venstre at fortsætte en Politik, der paa de danske Eksportmarkeder lægger os store Hindringer i Vejen, og „Børsen“ fortæller os den 7. Maj, at Valutaordningen kun kan ende med at føre os alle sammen nedenunder og hjem. Det er tilfældige Eksempler, jeg her har valgt blandt Hundreder paa det, der søges indpodet i Befolkningen, og Giften virker selvsagt ogsaa sine Steder og tjener til at vække Forestillinger, der ikke har det mindste at gøre med den Virkelighedens haardhændede Verden, som vi lever i og er omgærdet af.

Hvis Danmark var et enestaaende Fænomen paa Handelspolitikens Omraade, var Sagen naturligvis en anden; saa var det Spørgsmaal, der opstod, et internt politisk Spørgsmaal, og saa kunde man selvsagt agitere for og imod hinanden ud fra rent principielle Synsmaader. Men de Folk, der skriver og taler, som jeg her har citeret, ved meget vel — andet tør jeg ikke forudsætte —, at der praktisk taget ikke findes et eneste Land, som ikke har foretaget og opretholder tilsvarende handelspolitiske Foranstaltninger, som Danmark har taget, naturligvis tilpassede efter det vedkommende Lands økonomiske Struktur, men i Realiteten det samme, som vi har gjort her, og Kritikerne ved, at hvad Danmark har foretaget sig og fortsat maa foretage sig paa dette Omraade, er dikteret os af Forholdene i andre Lande; det er dikteret os af de handelspolitiske og valutamæssige